

Kleur en keramiek

Hoe komen we tot een keuze in het gebruik van kleur in de keramiek?

Vooreerst is het belangrijk dat je nadrukkelijk tracht te achterhalen binnen welk kader je werk thuishoort. Behoort het tot het organische of het meer abstracte? Door verdere vraagstelling komt je tenslotte tot het specifieke terrein eigen aan het werk. Eenmaal dit omlijnd, kan je op zoek gaan naar de kleuren die er deel van uitmaken.

In onze waarneming staan kleuren niet op zichzelf, maar refereren aan en zijn verbonden met reeds bestaande aspecten van de werkelijkheid.

Je kan een onderscheid maken tussen 'geleende kleuren' die door kleurpigmenten worden toegevoegd aan het object, en eigen kleuren die vanuit het object tot ons komen.

Verder is er het onderscheid tussen kleuren die verwijzen naar de natuur in al zijn uitdrukkingsvormen. Meestal zijn ze genuanceerd in verschillende kleurschakeringen. Ze bevinden zich op het terrein van de elementen (water, aarde, vuur, lucht) of van het geologische, het vegetatieve, het animale of het menselijke.

Kleuren die refereren aan de meer abstracte wereld zijn eerder puur, uniform en zonder schakering. Ze zijn werkzaam in het mentale, rationele of geometrische kader.

Transparante kleuren verwijzen naar een meer etherische sfeer, zoals de kleuren van de regenboog wanneer het licht weerkaatst wordt doorheen een prisma.

Verder heeft het gebruik van lichte of donkere tinten zijn weerslag op de vorm. Een voorwerp dat qua volume al zwaar is, wordt door het gebruik van lichte kleuren minder zwaar en omgekeerd.

Ook de aard van het glazuur draagt bij tot de vorming van de kleur. Zo reflecteren glanzende oppervlakken het licht, waardoor het voorwerp dichterbij komt, en nodigen matte glazuren uit tot nadere kennismaking, waardoor de toeschouwer dichterbij komt.

Tot slot nog vermelden dat het gebruik van verschillende kleuren in hetzelfde voorwerp aanleiding kan geven tot fragmentering.

Teneinde de eenheid in het werk te behouden, ga je best voorzichtig om met details en kleurvlakken. Wat geldt voor de opbouw van het volume, geldt ook voor het aanbrengen van de kleur. Kleuoppervlakken die te veel in het oog springen, vragen te veel aandacht. In het beste geval is de kleur ondergeschikt aan het volume en zijn beide in harmonie met elkaar

Geert Van der Borght